

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.260/2020/17. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. június 29. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az orgazdaság büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt5 és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2020. október 13. napján kihirdetett 10.B.21/2020/33. számú ítéletét Terhelt2 VII. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

A VII. rendű vádlott cselekményét a Btk. 399. § (4) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő pénzmosás büntettének minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a VII. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 30.880 (harmincezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2020. év október hó 13. napján kihirdetett 10.B.21/2020/33. számú ítéletével Terhelt1 IV. rendű vádlottat üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntette [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont], valamint 2 rendbeli egyedi azonosító jellel visszaélés büntette [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés] miatt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést a végrehajtás elrendelése esetén börtönben rendelte végrehajtani, melybe beszámítani rendelte a IV. rendű

vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt. Ugyancsak a végrehajtás elrendelése esetén határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Rendelkezett a IV. rendű vádlottól lefoglalt bűnjelről.

[2] A jogorvoslattal ugyancsak érintett Terhelt2 a VII. rendű vádlottat orgazdaság büntette [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pont, (4) bekezdés a) pont] miatt 1 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést a végrehajtás elrendelése esetén börtönben rendelte végrehajtani, melyből a VII. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra és rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész Terhelt1 IV. rendű vádlott terhére súlyosításért, Terhelt1 IV. rendű és Terhelt2 VII. rendű vádlott felmentés, védőjük megalapozatlanság miatt felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] A fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla Terhelt1 IV. rendű vádlott vonatkozásában az eljárást elkülönítette, mivel a társával össze nem függő cselekménye tekintetében a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételét rendelte el. Az elkülönítést követően Terhelt2 VII. rendű vádlottra vonatkozóan bejelentett fellebbezéseket bírálta el a másodfokú bíróság. A fellebbezések nem csak a vádlott büntetésének mértékét kifogásolták, ezért a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű volt.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.872/2020/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a történeti tényállás megalapozott, mindössze a VII. rendű vádlott személyi körülményeinek kiegészítése szükséges; a VII. rendű terhelt a 2017. szeptember 19-i nyilatkozata szerint egy szlovák vállalkozónál dolgozott, havi jövedelme 350.000 Ft volt. A 2020. február 25-én tett nyilatkozata szerint a VII. rendű vádlott felszolgáló foglalkozású, de kőművesként dolgozott, a havi jövedelme 400.000 Ft volt. A Fellebbviteli Főügyészség kifejtette továbbá, hogy a törvényszék a bizonyítékok mérlegelése során logikusan mutatott rá a VII. rendű terhelt védekezése elvetésének indokaira, következésképp a VII. rendű vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényszerű. A VII. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés is megfelelő, amint az ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek. A fent írtak alapján a tényállás VII. rendű vádlottat érintő személyi részének pontosítására, egyebekben a törvényszék ítéletének a VII. rendű vádlottal szembeni helybenhagyására tett indítványt.

[6] A védő a nyilvános ülésen előadott perbeszédében a felmentést célzó és mérlegelést támadó fellebbezését már nem, jogorvoslati kérelmét mindössze enyhítésre irányuló részében tartotta fenn. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete igen részletesen tartalmazza az enyhítő körülményeket, nevezetesen az időmúlást, illetve a VII. rendű vádlott büntetlen előéletét, amelyek alapján az elsőfokú bíróság védecével szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki. A védelem álláspontja szerint a felsorolt enyhítő körülményekre figyelemmel a kellő visszatartó hatás biztosítása érdekében a VII. rendű vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása is elegendő büntetés annak megelőzésére, hogy a VII. rendű vádlott a jövőben bűncselekményt kövessen el. A vádlott jogkövető magatartását bizonyítja az is, hogy a bűncselekmény elkövetése óta vele szemben

újabb büntetőeljárás nem indult. Mindezek alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a fentiek szerinti felülbírálatát.

[7] Az ítéltábla nem találta alaposnak a bejelentett fellebbezéseket.

[8] Terhelt2 VII. rendű vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen ugyan felmentésért bejelentett fellebbezését már csak enyhítésre irányuló részében tartotta fenn, a VII. rendű vádlott felmentés érdekében bejelentett fellebbezésére figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (1) bekezdése alapján teljes körű volt. A másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, az eljárást perrendszerűen folytatta le.

[9] A törvényszék hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárást folytatott le, melynek során teljesítette a hatályon kívül helyező végzésben szereplő ítéltáblai iránymutatásokat, a bizonyítási eljárást a szükséges körben ismételte meg. A törvényszék az ügyben releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is megvizsgálta, egybevetette, majd a tényállást a logika szabályai szerinti értékelése eredményeként mérlegeléssel állapította meg.

[10] A történeti tényállás mentes volt a Be. 592. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, mindössze a VII. rendű vádlott személyi körülményei voltak hiányosak, amit a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjában írtak szerint az alábbiakkal egészített ki;

[11] Terhelt2 a VII. rendű vádlott 2017. évben Személy7 szlovák vállalkozónál dolgozott, ahol a havi jövedelme 350.000 Ft volt, majd 2020. évben kőművesként helyezkedett el, a havi jövedelme 400.000 Ft volt. (A VII. rendű vádlott a foglalkozásait pincérnek, illetve felszolgálónak jelölte meg a 2017. szeptember 19-én, illetve 2020. február 25-én tartott bírósági tárgyalásokon.)

[12] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, amikor Terhelt2 a VII. rendű vádlottnak a BMW gépkocsi vételárára nézve tett eltérő nyilatkozatait ellentmondásosnak, ekként a tényállás megállapítására alkalmatlannak ítélte. A gépkocsi vételárára nézve tett eltérő vádlotti és tanúvallomások (Személy4, Személy5), az okirati bizonyítékok (a VII. rendű vádlottól lefoglalt tanú44 személyi igazolványának és lakcímkártyájának fénymásolata, a tulajdonjog átruházási szerződés), tanú44 tanú gépkocsi eladását tagadó vallomása alapján nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az okiratok valótlanok, az adásvétel az átruházási szerződésben rögzítettek szerint bizonyosan nem valósult meg. Helyes tehát az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy Terhelt2 a VII. rendű vádlott közreműködött egy bűncselekményből származó gépkocsi elidegenítésének a folyamatában.

[13] Mivel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott volt, így a feltárt bizonyítékok ellentétes értékelésére és eltérő tényállás megállapítására a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség, így Terhelt2 VII. rendű vádlott felmentést célzó fellebbezése sem volt alapos.

[14] A feltárt bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont jogkövetkeztetést Terhelt2 VII. rendű vádlott büntetőjogi felelősségére, és az elsőfokú ítélet meghozatalakor törvényszerűen minősítette cselekményét orgazdaság büntettének.

[15] Az elsőfokú bíróság által a cselekmény elbírálásakor alkalmazott jogszabály változott, ezért a cselekmény minősítését erre is figyelemmel módosítani kellett. A büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2020. évi XLIII. törvény 59. § d) pontja 2021. év január hó 1. napjától hatályon kívül helyezte az orgazdaság bűncselekményének az eddigi törvényi szabályozását. A jogszabály 53. §-a ugyanakkor akként módosította a pénzmosás törvényi tényállását, hogy a korábban orgazdaságként értékelt elkövetési magatartást a pénzmosás tényállásában helyezte el.

[16] A Btk. 399. § (4) bekezdésének jelenleg is hatályos módosítása szerint pénzmosást követ el az is, aki a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó vagyont

b) megőrzi, elrejt, kezeli, használja, felhasználja, átalakítja, átruházza, elidegenítésében közreműködik.

Az (5) bekezdés szerint a büntetés büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a pénzmosást jelentős értéket meg nem haladó értékre követik el.

[17] A másodfokú bíróság az elkövetéskor és az elbíráláskor eltérő szabályozásra figyelemmel a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján vizsgálta a törvény hatályának kérdését. Az elkövetéskori és az elbíráláskori szabályok összevetése alapján az állapítható meg, hogy a jelenleg hatályos szabályok enyhébb elbírálást tesznek lehetővé, hiszen a pénzmosás büntettének büntetési tételkerete jelenleg 3 hónaptól 5 évig terjedő szabadságvesztés, míg az elkövetéskor hatályos előírások szerint 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés volt. Ezen túlmenően a jelenlegi szabályozás szerint a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó előírások is enyhébbek az elkövetéskorihoz képest. A kifejtettek miatt a másodfokú bíróság a jelenleg hatályos Btk. alapján bírálta el a VII. rendű vádlott cselekményét.

[18] Mivel Terhelt2 VII. rendű vádlott terhére a lopásból származó gépkocsi elidegenítésében történő közreműködés volt róható, ezért a cselekményét a másodfokú bíróság a Btk. 399. § (4) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő pénzmosás büntettének minősítette.

[19] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket hiánytalanul feltárta, és azok maradéktalan figyelembevételével szabta ki az eltúlzottnak nem tekinthető egy év szabadságvesztés büntetést. A törvényszék a szabadságvesztést a vádlott kedvező előéletére és személyi körülményeire figyelemmel a minimum tartamú 1 évi próbaidőre függesztette fel. Törvényesen rögzítette továbbá azt is, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

[20] A másodfokú eljárásban nem merült fel olyan, az elsőfokú bíróság által figyelmen kívül hagyott enyhítő körülmény, amely a büntetés lényeges enyhítését indokolta volna, ezért a másodfokú bíróság sem a szabadságvesztés további mérséklésére, sem enyhítő szakasszal pénzbüntetés kiszabására nem látott lehetőséget.

[21] A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék 10.B.21/2020/33. számú ítéletét Terhelt2 VII. rendű vádlott vonatkozásában felülbírálv a cselekmény minősítését érintő részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az elsőfokú ítélet egyéb törvényszerű rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] Mivel a törvényszék hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárást folytatott le, ezért a Be. 632. § (4) bekezdése alapján a megismételt eljárásban felmerült büntügyi költség az állam terhén marad.

[23] Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróság döntésével, ezért a másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 615. § (1) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek.

Budapest, 2021. év június hó 29. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr. Németh Nándor s.k. bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.21/2020/33. számú ítélete Terhelt2 VII. rendű vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.260/2020/17. számú ítélete folytán 2021. év június hó 29. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. év június hó 29. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke